

Goede Vrijdag

Parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort
Sint Ansfriduskerk

18 april 2025

Kruisweg

We volgen de weg die Jezus ging,
in woord, gebed en zang

met medewerking van zangers van
Gemengd Koor Soli Deo Gloria en Koor 4U.

Vleugel:
Ron Adelaar

Voorgangers:
Georgine Vis
Arie van de Wiel

Allen gaan staan.

Wij zoeken U

*Wij zoeken U, als wij samenkomen,
hopen dat Gij aanwezig zijt.
Hopen dat het er eens van zal komen:
mensen in vrede, vandaag en altijd.*

*Wij horen U in oude woorden,
hopen dat wij Uw stem verstaan,
hopen dat zij voor ons gaan verwoorden:
waarheid en leven, de bron van bestaan.*

De voorgangers komen in stilte de kerk binnen.

Aanhef

Op dit uur van deze dag
staat de tijd een ogenblik stil.
Wij volgen de weg die Hij is gegaan ten einde toe
omwille van zijn boodschap van bevrijding,
om Hem, Jezus Christus, mens van God, te herkennen
in de weg die heden ten dage vele mensen gaan:
lijden aan de wereld,
sterven voor nieuw leven.

Allen gaan zitten.

Je had het kunnen weten...

Door je vrienden verlaten, met een kus verraden,-
door het volk aangeklaagd
en vanwege het bevoegde gezag ter dood veroordeeld,
- je had het kunnen weten...

Zolang je maar ver weg bleef in Galilea,
dat achtergebleven gebied van herders en vissers,-
zolang je de leiders van het volk, de bezetter van het land,
maar niet te na kwam,-
zolang mocht je zieken opbeuren,
uitgestotenen aan tafel vragen,
armen zelfs bevrijding aanzeggen.

Maar toen je in de stad verscheen
en massaal werd onthaald,-
toen je heilig verontwaardigd
handelaars en wisselaars de tempel uitjoeg,
de leiders van het volk voor zakkenvullers uitmaakte,
de bezetter tergde door je koning te noemen
en zijn gezag van generlei belang,-
toen was het duidelijk dat alle macht zich tegen je zou keren,-
dat aartsvijanden zelfs gingen samenspannen
om je uit de weg te ruimen,-
je had het kunnen weten...

Maar je hebt eens gezegd:
het licht moet onder de korenmaat vandaan.
Je móést naar Jeruzalem, de Sionsberg,
om schijnheiligheid en onrecht aan het licht te brengen.
Je moest - en je wist wat je te wachten stond.

Wat ik gewild heb

*Wat ik gewild heb,
wat ik gedaan heb,
wat mij gedaan werd,
wat ik misdaan heb,*

*wat ongezegd bleef,
wat onverzoend bleef,
wat niet gekend werd,
wat ongebruikt bleef,*

*al 't beschamende,
neem 't van mij.
En dat ik dit was
en geen ander.*

*Dit overschot van
stof van de aarde,
dit was mijn liefde.
Hier ben ik.*

Jezus neemt het kruis op

Bespuwd en in het gezicht geslagen
onder het toezien van de hogepriester,-
in de handen van meelopers
als schijnprofeet opgevoerd,-
speelbal van een verveeld rondhangend garnizoen
dat aan het pijnigen van een weerloze plezier beleeft,-
als een namaakkoning met doornen gekroond,
als een dorpsgek met purper omhangen,-

door het volle centrum heen en weer gezeuld
ten pleziere van Herodes en Pilatus,
die aan schuld of onschuld
nauwelijks boodschap hebben,-
omwille van orde en rust in de drukke stad,
omwille van het feest dat nadert,
in der haast tot het kruis veroordeeld;
naar de waarheid wordt niet gezocht,-
met het kruis op je schouder
stropelend door drukke straten,-
te kijk gezet als een waarschuwing
voor ieder die je ziet gaan.

Je naam zal de meesten niet bekend zijn geweest,
maar zoals je daar gaat, is het iedereen duidelijk:
die is onder de misdadigers gerekend,-
tot de schande van het kruis veroordeeld.

Zal er ooit een dag van vrede

*Zal er ooit een dag van vrede,
zal er ooit bevrijding zijn
voor een volk dat zonder reden
levenslang op weg moet zijn?*

*Zal er ooit een blijvend heden
vol van goede vrede zijn
waar geen pijn meer wordt geleden:
levenslang gebroken zijn.*

Jezus valt onder het kruis

Je hele leven was je onderweg;
je evangelie is een reisverhaal:
van dorp tot dorp
tot aan de grenzen van het land.

Op reis ben je geboren
ver van huis en amper onderdak.
Als klein kind moest je vluchten,
naar Egypte verdreven.
Wat ouder, maar jong nog,
ging je naar Jeruzalem,
op zoek naar de Vader.

Je bent de Jordaan doorgegaan om te worden gedoopt,
de woestijn in, op zoek naar jezelf,
de berg op, om te bidden tot de Vader.
En vanaf toen altijd onderweg
om licht te brengen, bevrijding aan te zeggen,
mensen verlamd, met het aangedane leed verzoend,
overeind te helpen.
Wie je ontmoette, riep je toe:
kom, sta op, volg Mij.
Maar hier in de stad,
waar leven is versteend in macht en wet, posities en belangen,
ben je vastgelopen, van straat gehaald.
Nu ga je de weg,
waartoe je door stand en status bent veroordeeld.
De gang naar de kruisberg is te zwaar:
je valt.

Camino
(Ron Adelaar op vleugel)

Simon van Cyrene helpt het kruis dragen

Een toevallig iemand kruist je pad,
loopt tegen je drijvers op.
Hij wordt gedwongen het kruis te helpen dragen.
Van die je volgen
is niemand bereid een hand uit te steken,-
niemand wil delen in je schande:
je bent veroordeeld, besmet, onrein.

Deze profeet zo spoedig mogelijk aan het kruis,
is hun enige zorg.
Je stem moet verstommen,
je hand gebroken, je leven uitgewist, vergeten,-
de panische haast van die zich betrappt weten.

Vertrouwde namen
worden op je lijdensweg niet gehoord.
Ze zijn er niet: ontgoocheld, gevluucht,
op verre afstand, bang.

Het is een vreemde die het kruis helpt dragen.
Hij - Simon geheten - is je nabij
op je laatste gang.
Gedwongen, onwillig aanvankelijk, onverschillig.
Hij is je vriend geworden, de laatste.
Straks zullen zijn zoons jouw weg gaan.

Ik wil mij gaan vertroosten

*Ik wil mij gaan vertroosten
in Jesu lijden groot.
Al heeft 't gestaan ten boosten,
het mocht nog worden goed.
Al om mijn zondig leven
ben ik met druk bevaân.
Dat wil ik gaan begeven:
o Jesu, zie mij aan!*

*De tijd heb ik verloren,
die Gij mij hebt verleend.
Naar U wild' ik niet horen,
in zonden was 'k versteend.
Zeer traag ben ik tot deugden,
al heb ik goed vermaan.
Oorsprong der eeuwge vreugden,
o Jesu, zie mij aan!*

Jezus wordt gekruisigd

Wijn met mirre gemengd bieden ze te drinken aan.
Het wordt geweigerd.
Op de avond van het afscheid heb je, zelfverzekerd,
de beker voor het laatst gedronken
en aan je vrienden overgegeven:
je laatste wilsbeschikking, je leven overgedragen.
Nu weiger je het mengsel van mirre en wijn.
Het zou de pijn hebben verzacht, je bewustzijn verminderd.
Maar je wilt niet versuft, verdoofd, jezelf niet meer,
het leven geven.

Je hoort alles wat je wordt toegeschreeuwd.
Door mensen van hoge praal en lage taal,
hun succes vierend:

"Wie in drie dagen de tempel kan slopen en opbouwen
moet zichzelf kunnen redden!"

Door toevallige voorbijgangers
voor wie je, gekruisigd, een misdadiger bent,
vogelvrij voor elke grofheid:

"Heb je anderen gered, dan nu jezelf maar!"-

"Als je zoon van God bent, zal je vader je wel helpen!"

Spottend met je diepste geloof,
lachend om wat je heilig is, zo doet de wereld je uitgeleide

O hoofd vol bloed en wonden

*O hoofd vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd zo wreed geschonden,
uw kroon een doornenkroon,
o hoofd eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.*

*O Heer uw smaad en wonden,
ja alles wat Gij duldt,
om mij is het, mijn zonden,
mijn schuld, mijn grote schuld.
O God ik ga verloren
om wat ik heb gedaan,
als Gij mij niet wilt horen.
Zie mij in liefde aan.*

Jezus sterft aan het kruis

Er staan soldaten onder het kruis
vol ongeduld te wachten
tot ze weg kunnen gaan naar huis,
naar het feest.

Je schreeuwt het uit:
Mijn God, mijn God, waarom
heb je mij verlaten?,-
een klacht als een volkslied,
zo bekend,
van kindsbeen af je geleerd,-
het komt je als vanzelf over de lippen,-
zo vertrouwd.

Het is drie uur in de middag.
Je verlangt naar het einde en roept:
Ik heb dorst.
De laatste druppel uit de beker
wordt je aan de mond gebracht.
Je proeft het niet meer.

Het licht in je ogen breekt, het wordt donker...

Ogen die mij zoeken

*Ogen die mij zoeken volgen tot hoever.
Ik ga een bocht om waar geen licht komt,
geen hand mij vasthoudt, geen oor mijn stem herkent,
geen stem mij groet, geen naam mij past.*

*Tot waar geen mens is. Tot waar geen god is.
Ogen die mij zien, die mij aanzien daar.*

*Ogen die mij zoeken volgen tot hoever.
Ik ga een bocht om waar geen licht komt,
geen hand mij vasthoudt, geen oor mijn stem herkent,
geen stem mij groet, geen naam mijn past.*

*Tot waar geen mens is. Tot waar geen god is.
Ogen die mij zien, die mij aanzien daar.
Ogen die mij zien, die mij aanzien daar.*

Je lichaam trilt,
de oude wereld stort in;
je adem stokt,
de aarde beeft.

Vader, in uw handen
beveel ik mijn geest.

Je hoofd zakt voorover.
Het is volbracht.

Enige ogenblikken stilte; uit eerbied knielen allen.

Jezus' dode lichaam wordt van het kruis genomen

Op afstand staan alle bekenden
en de vrouwen uit Galilea
toe te zien.

Een zekere Jozef uit Arimatea
heeft de overheid om je lichaam gevraagd.
Zeker van je dood, hebben ze hem toegestaan
je lichaam van het kruis te nemen.
Jozef is een hoogstaand mens,
jood in hart en nieren, volgeling van je, maar in het geheim,
bang in opspraak te raken.

En daar is die ander, Nikodemus,
ook een leider van het volk,
die je alleen 's nachts durfde op te zoeken,
hij verzorgt, balsemt, je dode lichaam.

Zij beiden, leiders van het joodse volk,
bewijzen je de laatste eer.

Kruisverering

Tijdens de kruisverering wordt gezongen:

Sterven zal je ooit

*Sterven zal je ooit
Maar vandaag
en godweet morgen
kun je leven, doen, zien
Iemand voor iemand zijn
misschien
en het verschil maken, toch,
tussen onverwisselbaar uniek
en om het even
tussen dood en leven.*

Zijn vrienden trekken weg...

Zijn vrienden trekken weg uit de omgeving van het kruis;
in gedachten verzonken,
teleurgesteld om wat er met Hem is gebeurd:
de Messias is dood en begraven,
alle hoop de bodem ingeslagen.

Voor het graf, als enigen gebleven,
zitten Maria Magdalena
en de andere Maria.
Zij zijn dichtbij,
hun dode trouw gebleven.

Allen gaan nu staan.

Voorgangers en koor verlaten de kerk.

U kunt op eigen tijd de kerk in stilte verlaten.

**Vieringen in de Goede Week en met Pasen
in de Sint Ansfriduskerk**

Paaszaterdag 19.00 uur:
Wake bij het graf - Meditatieve gebedsviering

Paaszondag 11.00 uur: Hoogfeest van Pasen
m.m.v. Damenkoor Sint Henricus

U bent welkom.

